

Ca l'Altimires

Gelida

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: Carrer del Pi, 38.
Alçada: 157

Coordenades:

Latitud: 41.442123185455
Longitud: 1.8596023321152
UTM Est (X): 404734
UTM Nord (Y): 4588466

Classificació

Número de fitxa 08091 - 106
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani
Segle XVIII - XX
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIL
Observacions protecció: BCIL / Immoble / 8338-I
Data aprovació: dv., 05/06/2015 - 12:00
Número inventari Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya, 2606
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 4885504DF0848N0001TQ
Fitxes associades:
[Carrer del Pi](#)
[Casa del carrer Lluís Guarro, 3](#)
Autoria de la fitxa Martí Picas. INSITU SL

Descripció

La masia, que ha quedat inserida dins la trama urbana de Gelida, consta d'un edifici principal de planta rectangular i tres plantes, amb una coberta a doble vessant paral·lel al carrer.

A principis del segle XX, la masia va ser transformada en torre d'estiueig, període durant el qual es van construir diversos coberts, porxos i terrasses al jardí que envolta la casa. Dels elements originals, destaca especialment la portalada, orientada cap al carrer del Pi i construïda amb maons. A la mateixa zona de l'edifici, destaca un gran terrat amb barana balustrada i dues grans finestres geminades, també de maó de gairell. L'edifici ha experimentat nombroses restauracions i transformacions, i com passa amb altres edificacions del poble, sovint resulta difícil diferenciar les estructures originals de les intervencions més modernes.

Les finestres de la façana que dona a la ronda del president Macià, amb llinda i brancals de pedra, semblen ser originals. A la part posterior de la casa, hi ha el passatge Altimires, que originàriament servia com accés al gran jardí de la torre. Amb el temps, l'espai del jardí s'ha reduït a mesura que es facilitava l'accés a les cases del carrer del Pi des del carrer de Lluís Guarro. Encara es pot veure un portal d'entrada al passatge Altimires, caracteritzat per dos pilars de maó coronats amb grans boles a tall de pinacle i una reixa de forja de doble batent que porta la inscripció: "Particular / Casa de Altimires".

La projecció del carrer de Lluís Guarro fou obra de Jaume Sanlleu Molist, mestre d'obres, l'any 1924, moment, en el que possiblement s'establí aquest portal.

Història

L'important nombre de masies situades en el terme de Gelida no fa res més que reflectir les arrels agrícoles dels més vells assentaments a la vila. La masia era inicialment una petita explotació agrícola, centrada en la producció de cultius locals i l'atenció del bestiar. Gelida ha estat, fins a la segona meitat del segle XVIII, un hàbitat dispers que presentava una explotació agrícola. El centre d'aquestes explotacions era l'entitat anomenada masia, conjunt d'habitaclles i terres, mentre que la vila de Sant Miquel, embrió del poble de la Gelida actual, era un petit centre amb no més d'una dotzena d'edificis fins a la primera meitat del XVIII.

La història de Ca l'Altimires és la crònica d'una masia que ha vist passar els segles a mans de diversos propietaris. Els orígens d'aquesta propietat noucentista es donen al segle XVIII, quan era coneguda més específicament amb el nom de: Mas Sàbat o d'Andreu Sàbat. L'edifici que es coneix avui dia com Ca l'Altimires va pertànyer de l'heretat de Can Sàbat al segle XVIII. Més tard, el 1800, va ser adquirit per Felip Leblond i Buller. Aquest va ser precisament qui va anar adquirint i ampliant les seves possessions a Gelida, incloent-hi el mateix castell gelidenc a través de diverses transaccions documentades i registrades. Més endavant va passar a mans de la família Altimires, d'aquí el seu nom actual.

Amb el pas dels anys, Ca l'Altimires ha estat testimoni de diferents canvis en la seva propietat així com en la seva funció. Cal esmentar el fet que moltes de les cases que hi ha al voltant d'aquesta propietat pagaven censos als amos d'aquesta masia. Aquest fet no s'ha d'obviar, ja que demostra la seva importància com a propietat terratinent que consegüentment va donar origen a altres habitatges de la localitat. Ja en el segle XX aquesta va passar a ser torre d'estiueig.

Bibliografia

AAVV (1986). Inventari del patrimoni arquitectònic de Catalunya. L'Alt Penedès. Generalitat de Catalunya.

CARAFÍ, Enric (2004). "Un carrer amb molta història". Programa Festa Major 2004, pp. 74-75.

CARAFÍ, Mercè (1998). L'Abans. Recull gràfic de Gelida, 1890-1965. Efadós Editorial.

RIUS, Jaume (coord.) (2011). Gelida. Retrats d'un temps. Andana Edicions.

Enllaços d'interès:

[Casa Altimires - Gelida.org](http://CasaAltimires-Gelida.org)

[Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya](#)

[Programa Festa Major 2004](#)

